YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (toinen jaosto)

9 päivänä marraskuuta 2006 *

Asiassa C-281/05,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 2.6.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 13.7.2005, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Montex Holdings Ltd

vastaan

Diesel SpA,

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja C. W. A. Timmermans sekä tuomarit R. Schintgen, P. Kūris (esittelevä tuomari), J. Makarczyk ja G. Arestis,

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

julkisasiamies: M. Poiares Maduro,
kirjaaja: hallintovirkamies B. Fülöp,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 4.5.2006 pidetyssä istunnossa esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

– Montex Holdings Ltd, edustajanaan Rechtsanwalt T. Raab,

– Diesel SpA, edustajanaan Rechtsanwalt N. Gross,

– Saksan hallitus, asiamiehinään M. Lumma ja A. Dittrich,

– Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään G. Braun ja W. Wils,

kuultuaan julkisasiamiehen 4.7.2006 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Ennakkoratkaisupyyntö koskee jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY (EYVL 1989, L 40, s. 1) 5 artiklan 1 ja 3 kohdan sekä EY 28 ja EY 30 artiklan tulkintaa.

2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa kantajana on Diesel SpA (jäljempänä Diesel) ja vastaajana on Montex Holdings Ltd -yhtiö (jäljempänä Montex) ja jossa on kyse vaatimuksesta asettaa Montexille kielto kuljettaa sellaiset tavaransa Saksan kautta, jotka on varustettu samanlaisella merkillä kuin se rekisteröity tavaramerkki, jonka haltija Diesel on Saksassa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

3 Direktiivin 89/104 5 artiklan, jonka otsikko on "Tavaramerkkiin kuuluvat oikeudet", 1 ja 3 kohdan sanamuoto on seuraava:

"1. Rekisteröidyn tavaramerkin haltijalla on yksinoikeus tavaramerkkiin. Tavaramerkin haltijalla on oikeus kieltää muita ilman hänen suostumustaan käyttämästä elinkeinotoiminnassa:

a) merkkiä, joka on sama kuin tavaramerkki ja samoja tavaroita tai palveluja varten kuin ne tavarat tai palvelut, joita varten tavaramerkki on rekisteröity;

b) merkkiä, joka sen vuoksi, että se on sama tai samankaltainen kuin samoja tai samankaltaisia tavaroita tai palveluja varten oleva tavaramerkki, aiheuttaa yleisön keskuudessa sekaannusvaaran, joka sisältää myös vaaran merkin ja tavaramerkin välisestä mielleyhtymästä;

– –

3. Edellä 1 ja 2 kohdassa säädetyin edellytyksin voidaan kieltää muun muassa:

a) merkin paneminen tavaroihin tai niiden päällyksiin;

b) tavaroiden tarjoaminen tai liikkeelle laskeminen tai niiden varastoiminen tällaista tarkoitusta varten merkkiä käyttäen taikka palvelujen tarjoaminen tai suorittaminen merkkiä käyttäen;

c) tavaroiden maahantuonti tai maastavienti merkkiä käyttäen;

d) merkin käyttäminen liikeasiakirjoissa ja mainonnassa."

4 Tiettyjä teollis- ja tekijänoikeuksia loukkaavien tavaroiden yhteisöön tuontia ja yhteisöstä vientiä ja jälleenvientiä koskevista tietyistä toimenpiteistä 22.12.1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3295/94 (EYVL L 341, s. 8), sellaisena kuin se on muutettuna 25.1.1999 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 241/1999 (EYVL L 27, s. 1; jäljempänä asetus N:o 3295/94), joka oli voimassa tosiseikkojen tapahtumahetkellä, johdanto-osan toisessa ja kolmannessa perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

"Väärennettyjen ja laittomasti valmistettujen tavaroiden kaupan pitämisestä aiheutuu huomattavaa haittaa lakia noudattaville valmistajille ja elinkeinonharjoittajille sekä tekijänoikeuksien ja lähioikeuksien haltijoille, ja niiden kaupan pitäminen johtaa kuluttajaa harhaan; olisi mahdollisuuksien mukaan estettävä sellaisten

tavaroiden saattaminen markkinoille ja tätä varten toteutettava tämänkaltaista laitonta toimintaa ehkäiseviä toimenpiteitä vaikeuttamatta kuitenkaan lainmukaisen kaupan vapautta; tähän tavoitteeseen pyritään samansuuntaisin ponnisteluin myös kansainvälisesti,

siltä osin kuin väärennetyt, laittomasti valmistetut ja sellaisiin verrattavissa olevat tavarat tuodaan kolmannesta maasta, niiden vapaaseen liikkeeseen luovutus yhteisön sisällä tai suspensiomenettelyyn asettaminen olisi kiellettävä, ja otettava käyttöön asianmukainen menettely, jolla annetaan tulliviranomaisille toimintamahdollisuus tällaisen kiellon noudattamiseksi varmistamiseksi parhailla mahdollisilla edellytyksillä."

5 Asetuksen N:o 3295/94 1 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. Tässä asetuksessa määritetään:

a) edellytykset, joilla tulliviranomaisten on toteutettava toimenpiteitä, kun 2 kohdan a alakohdassa tarkoitetuiksi epäiltyjä tavaroita:

– ilmoitetaan vapaaseen liikkeeseen luovutettaviksi, vietäviksi tai jälleenvietäviksi yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 61 artiklan mukaisesti [EYVL L 302, s. 1; jäljempänä tullikoodeksi];

– löydetään [tullikoodeksin] 37 artiklan mukaisesti tullivalvonnassa olevien sellaisten tavaroiden tarkastuksissa, jotka on mainitun [koodeksin] 84 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti asetettu suspensiomenettelyyn, ilmoitettu jälleenvietäviksi tai siirretty mainitun [koodeksin] 166 artiklan mukaisesti vapaa-alueelle tai vapaavarastoon;

ja

b) toimenpiteet, jotka toimivaltaisten viranomaisten on toteutettava näiden tavaroiden osalta, kun on osoitettu, että ne tosiasiallisesti ovat 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja tavaroita."

6 Tämän saman artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"'Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) 'teollis- ja tekijänoikeutta loukkaavilla tavaroilla'

– 'väärennettyjä tavaroita' eli

– tavaroita, mukaan lukien niiden pakkaukset, jotka on luvattomasti varustettu tavaramerkillä, joka on samanlainen kuin tällaisille tavaroille asianmukaisesti rekisteröity merkki, tai jota ei olennaisten tuntomerkkiensä perusteella voida erottaa tällaisesta tavaramerkistä, ja joka siten

yhteisön lainsäädännön tai sen jäsenvaltion, jossa pyyntö tulliviranomaisille toimenpiteiden toteuttamiseksi on tehty, lainsäädännön mukaan loukkaa tavaramerkin haltijan oikeuksia,

_ _"

7 Tullikoodeksin 84 artiklan 1 kohdan a alakohdassa säädetään seuraavaa:

"'Suspensiomenettelyllä' [tarkoitetaan] muiden kuin yhteisötavaroiden osalta seuraavia menettelyjä:

– ulkoinen passitus,

_ _"

8 Tullikoodeksin 91 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Ulkoisessa passitusmenettelyssä on seuraavien tavaroiden voitava liikkua yhteisön tullialueella sijaitsevasta paikasta toiseen:

a) muut kuin yhteisötavarat tuontitullitta tai ilman muita maksuja ja niihin sovellettavia kauppapoliittisia toimenpiteitä;

_ _"

9 Saman koodeksin 92 artiklassa säädetään seuraavaa:

"Ulkoinen passitusmenettely on päätettävä, kun tavarat ja niitä koskeva asiakirja esitetään määrätullitoimipaikassa kyseistä menettelyä koskevien säännösten mukaisesti."

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

10 Montex valmistaa farmarihousuja siten, että se vie Puolaan eri osat erottavat tunnukset mukaan lukien tullimenettelyssä sinetöintiä käyttäen, ompeluttaa ne Puolassa ja kuljettaa valmiit housut takaisin Irlantiin. Dieselillä ei ole merkilleen suojaa Irlannissa.

11 Hauptzollamt Löbau – Zollamt Zittau (Löbaun päätullivirasto – Zittaun tullivirasto) (Saksa) pysäytti 31.12.2000 Montexille tarkoitetun tavarantoimituksen, joka sisälsi 5 076 paria tunnuksella DIESEL varustettuja naisten housuja, jotka unkarilaisen kuljetusyrityksen oli tarkoitus tuoda sille kuorma-autolla Puolassa sijaitsevalta tehtaalta Saksan kautta. Housut oli tarkoitus kuljettaa keskeytyksettömässä passitusmenettelyssä Puolan tullitoimipaikasta Dublinin tullitoimipaikkaan, ja ne suojattiin mahdollisen passitusmenettelyn aikana tapahtuvan varkauden varalta siten, että Puolan viranomaiset asensivat housuja kuljettaneeseen kuorma-autoon tullin sinetin.

12 Montex teki oikaisuvaatimuksen kyseessä olevien tavaroiden pysäyttämistä koskevasta määräyksestä. Se katsoo, että yhtäkään tavaramerkkiin perustuvaa oikeutta ei loukata pelkästään sillä, että tavarat kuljetetaan Saksan kautta.

13 Diesel puolestaan katsoo, että tällä kauttakuljetuksella rikotaan sen tavaramerkkiin perustuvaa oikeutta, koska syntyy vaara, että tavarat saatetaan markkinoille kauttakulkujäsenvaltiossa. Diesel vaati näin ollen, että Montexille asetetaan kielto kuljettaa tavaransa Saksan kautta tai kielto sallia tällaiset kuljetukset. Lisäksi Diesel vaati, että Montex velvoitetaan sallimaan takavarikoitujen tavaroiden hävittäminen tai, kuten sille parhaiten sopii, kaikkien nimilappujen ja muiden erottavien tunnusten, joissa on nimitys DIESEL, poistaminen tai hävittäminen ja että Montex velvoitetaan vastaamaan hävittämisestä aiheutuvista kustannuksista.

14 Hävittyään asian ensimmäisessä ja toisessa oikeusasteessa Montex haki muutosta (Revision) Bundesgerichtshofissa. Tämä viimeksi mainittu päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Antaako rekisteröity tavaramerkki haltijalleen oikeuden kieltää kyseisellä merkillä varustettujen tavaroiden kauttakulun?

2) Jos kysymykseen vastataan myöntävästi: vaikuttaako asiaan se, ettei kyseisellä merkillä ole suojaa määrämaassa?

3) Onko – jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi ja riippumatta toiseen kysymykseen annettavasta vastauksesta – eroa siinä, ovatko jäsenvaltioon tarkoitetut tavarat peräisin jostakin muusta jäsenvaltiosta, assosioituneesta valtiosta tai kolmannesta valtiosta? Riippuuko asia siitä, onko tavarat valmistettu alkuperämaassa lainmukaisesti vai siellä olevaa tavaramerkin haltijan oikeutta loukaten?"

Ennakkoratkaisukysymykset

Ensimmäinen ja toinen kysymys

15 Kahdella ensimmäisellä kysymyksellään, joita on syytä tarkastella yhdessä, ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin haluaa pääasiassa tietää, pitääkö direktiivin 89/104 5 artiklan 1 ja 3 kohtaa tulkita siten, että rekisteröity tavaramerkki antaa haltijalleen oikeuden kieltää sellaisten tavaroiden kauttakulun, joissa on samanlainen merkki kuin tavaramerkki ja jotka on valmistettu kolmannessa valtiossa, kun kauttakulku tapahtuu sellaisen jäsenvaltion kautta, jossa tämä tavaramerkki on suojattu, vaikka tavaroiden lopullinen määräpaikka on jäsenvaltiossa, jossa ne voidaan vapaasti myydä sen vuoksi, että kyseistä tavaramerkkiä ei ole suojattu siellä.

16 Ennakkoratkaisupyynnön esittämisestä tehdystä päätöksestä ilmenee ensinnäkin, että kun Hauptzollamt Löbau – Zollamt Zittau pysäytti tavarat 31.12.2000, kyseessä olevat tavarat olivat ulkoisen passituksen suspensiomenettelyssä tullikoodeksin 84 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetulla tavalla; toiseksi, että nämä tavarat tulivat Puolan tasavallasta, joka oli Euroopan unioniin assosioitunut valtio Euroopan yhteisöjen ja niiden jäsenvaltioiden sekä Puolan tasavallan välisestä assosioinnista tehdyn Eurooppa-sopimuksen nojalla, joka on tehty ja hyväksytty 13.12.1993 tehdyllä neuvoston ja komission päätöksellä 93/743/Euratom, EHTY, EY (EYVL L 348, s. 1); ja kolmanneksi, että kyseiset tavarat eivät olleet niiden pysäyttämishetkellä vapaassa vaihdannassa yhteisössä, koska tullisinetin rikkomisen oli tarkoitus tapahtua Irlannissa eli jäsenvaltiossa, jossa ne piti saattaa vapaaseen vaihdantaan.

17 Yhteisöjen tuomioistuin on yhtäältä todennut, että muiden kuin yhteisötavaroiden ulkoinen passitus perustuu oikeudelliseen fiktioon. Tähän menettelyyn siirretyistä tavaroista ei nimittäin kanneta vastaavaa tuontitullia eikä niihin sovelleta muita kauppapoliittisia toimenpiteitä eli niitä kohdellaan siten kuin ne eivät olisi tulleet yhteisön alueelle (ks. asia C-383/98, Polo v. Lauren, tuomio 6.4.2000, Kok. 2000, s. I-2519, 34 kohta).

18 Tästä seuraa, kuten julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 16 kohdassa, että niitä kohdellaan siten kuin ne eivät olisi tulleet yhteisön alueelle ennen vapaaseen vaihdantaan saattamista, jonka piti tapahtua Irlannissa.

19 Toisaalta yhteisöjen tuomioistuin on myös todennut, että kauttakuljetus, jossa jossain jäsenvaltiossa laillisesti valmistetut tavarat kuljetetaan kolmanteen valtioon yhden tai useamman jäsenvaltion alueen kautta, ei merkitse kyseisten tavaroiden myyntiä, joten se ei voi loukata tavaramerkkiin perustuvan oikeuden ydinsisältöä (ks. Espanjasta peräisin olevien tavaroiden kuljetuksesta Ranskan kautta Puolaan asia C-115/02, Rioglass ja Transremar, tuomio 23.10.2003, Kok. 2003, s. I-12705, 27 kohta).

20 Yhteisöjen tuomioistuin on lisäksi täsmentänyt, että tavaramerkin haltija ei voi kieltää pelkkää tavaramerkillä varustettujen alkuperäisten tavaroiden tuontia yhteisöön ulkoista passitusmenettelyä tai tullivarastointimenettelyä käyttäen, kun tavaroita ei ole jo aiemmin laskettu liikkeelle yhteisössä kyseisen tavaramerkin haltijan toimesta tai hänen suostumuksellaan (asia C-405/03, Class International, tuomio 18.10.2005, Kok. 2005, s. I-8735, 50 kohta).

21 Tavaramerkkien alalla tavaramerkillä varustettujen muiden kuin yhteisötavaroiden asettaminen sellaiseen suspensiomenettelyyn kuin ulkoiseen passitusmenettelyyn ei itsessään loukkaa tavaramerkin haltijan oikeutta kontrolloida ensimmäistä liikkeelle laskemista yhteisössä (ks. vastaavasti em. asia Class International, tuomion 47 kohta).

22 Sitä vastoin yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että tavaramerkin haltija voi kieltää sellaisten tavaramerkillä varustettujen alkuperäisten tuotteiden, jotka ovat tullioikeudelliselta asemaltaan muita kuin yhteisötavaroita, tarjoamisen ja vastaavasti myynnin, kun tarjoaminen tapahtuu ja/tai myynti toteutuu sinä aikana, kun tavarat on asetettu ulkoiseen passitusmenettelyyn tai tullivarastointimenettelyyn, ja jos se merkitsee välttämättä niiden liikkeelle laskemista yhteisössä (ks. vastaavasti em. asia Class International, tuomion 61 kohta).

23 Tästä seuraa, että tavaramerkin haltija voi kieltää sellaisten tavaramerkillä varustettujen tavaroiden, jotka on saatettu ulkoiseen passitusmenettelyyn määräpaikkana toinen jäsenvaltio, jossa tällä tavaramerkillä ei ole suojaa, kauttakulun jäsenvaltioon, jossa sillä on suoja, eli esillä olevassa asiassa Saksan liittotasavaltaan, ainoastaan jos nämä tavarat joutuvat ulkoisessa passitusmenettelyssä ollessaan jonkin kolmannen sellaisen toimen kohteeksi, joka merkitsee välttämättä niiden liikkeelle laskemista kyseisessä kauttakulkujäsenvaltiossa.

24 Tältä osin ei voida hyväksyä Dieselin väitettä, jonka mukaan se uhka, että tavarat eivät saavu määräpaikkaan eli Irlantiin, jossa tavaramerkillä ei ole suojaa, ja että teoriassa niitä voidaan myydä luvatta Saksassa, riittäisi sen toteamiseksi, että kauttakuljetuksella loukataan tavaramerkin keskeisiä tehtäviä Saksassa.

25 Kuten nimittäin myös julkisasiamies on todennut ratkaisuehdotuksensa 29 kohdassa, tällainen käsitys johtaisi sen myöntämiseen, että tavaramerkillä varustettujen tavaroiden kuljettamista ulkoisessa passitusmenettelyssä on pidettävä tavaramerkin käyttönä elinkeinotoiminnassa direktiivin 89/104 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Kuten tämän tuomion 17–22 kohdassa on muistutettu, yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä on päinvastoin todettu, että koska ulkoinen passitusmenettely ei merkitse kyseessä olevien tavaroiden myyntiä, se ei ole tavaramerkin käyttämistä, joka voi loukata tavaramerkin haltijan oikeutta kontrolloida liikkeelle laskemista yhteisössä.

26 Todistustaakan osalta edellä mainitussa asiassa Class International annetun tuomion 74 ja 75 kohdasta seuraa, että pääasiassa käsiteltävänä olevan kaltaisessa tilanteessa tavaramerkin haltijan on esitettävä todisteet seikoista, joiden perusteella direktiivin 5 artiklan 1 ja 3 kohdassa tarkoitettua kielto-oikeutta voidaan käyttää, näyttämällä toteen joko sen tavaramerkillä varustettujen muiden kuin yhteisötavaroiden asettamisen vapaaseen vaihdantaan jäsenvaltiossa, jossa tavaramerkki on suojattu, tai jonkin muun toimen, joka merkitsee välttämättä niiden liikkeelle laskemista tällaisessa jäsenvaltiossa.

27 Edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen ja toiseen kysymykseen on vastattava, että direktiivin 89/104 5 artiklan 1 ja 3 kohtaa on tulkittava siten, että tavaramerkin haltija voi kieltää sellaisten tavaramerkillä varustettujen tavaroiden, jotka on saatettu ulkoiseen passitusmenettelyyn määräpaikkana toinen jäsenvaltio, jossa tällä tavaramerkillä ei ole suojaa, eli esillä olevassa asiassa Irlanti, kauttakulun jäsenvaltioon, jossa sillä on suoja, eli esillä olevassa asiassa Saksan liittotasavaltaan, ainoastaan jos nämä tavarat joutuvat ulkoisessa passitusmenettelyssä ollessaan jonkin kolmannen sellaisen toimen kohteeksi, joka merkitsee välttämättä niiden liikkeelle laskemista kyseisessä kauttakulkujäsenvaltiossa.

Kolmas kysymys

28 Kolmannen kysymyksensä ensimmäisellä osalla ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin haluaa tietää, onko sillä merkitystä ensimmäiseen kysymykseen annettavaan vastaukseen, että pääasian tosiseikkojen tapahtumahetkellä kyse oli assosioituneesta valtiosta, eli Puolan tasavallasta ennen sen liittymistä Euroopan unioniin, peräisin olevista tavaroista eikä kolmannesta valtiosta peräisin olevista tavaroista tai yhteisötavaroista.

29 Tältä osin tämän tuomion 19 kohdassa mainittu oikeuskäytäntö koski yhteisöstä peräisin olevia tavaroita, jotka kuljetettiin kolmanteen valtioon yhden tai useamman jäsenvaltion alueen kautta mutta joiden kauttakulku ei merkinnyt kyseisten tavaroiden myyntiä yhteisössä, joten tavaramerkkiin perustuvan oikeuden ydinsisältöä ei voitu loukata.

30 Puolan tasavallan asema assosioituneena valtiona pääasian tosiseikkojen tapahtumahetkellä ei merkitse, että tästä maasta peräisin olevia tavaroita oli pidettävä jäsenvaltiosta peräisin olevina tavaroina. Näin ollen pääasiassa ei ole kyse yhteisötavaroista, eikä niihin liittyvää olettamaa pidä tutkia.

31 Muina kuin yhteisötavaroina Puolasta peräisin olevat tavarat voitiin asettaa ulkoiseen passitusmenettelyyn. Tältä osin ei ole merkitystä sillä, että kyseiset tavarat olivat peräisin assosioituneesta valtiosta, jollainen Puolan tasavalta oli ennen liittymistään unioniin, eivätkä kolmannesta assosioitumattomasta valtiosta.

32 Tästä seuraa, että sillä ei ole merkitystä ensimmäiseen kysymykseen annettavalle vastaukselle, että pääasian tosiseikkojen tapahtumahetkellä kyse oli assosioituneesta valtiosta, eli Puolan tasavallasta ennen sen liittymistä unioniin, peräisin olevista tavaroista eikä kolmannesta assosioitumattomasta valtiosta peräisin olevista tavaroista.

33 Kolmannen kysymyksen toisen osan osalta, joka koskee kyseessä olevien tavaroiden Puolassa tapahtuvan valmistuksen laillisuuden tai lainvastaisuuden merkitystä ensimmäiseen kysymykseen annettavaan vastaukseen, Diesel, Saksan hallitus ja Euroopan yhteisöjen komissio katsovat, että sellainen tavaran valmistaminen kolmannessa valtiossa, joka loukkaa tavaramerkin haltijalle tässä valtiossa kuuluvia oikeuksia, antaa tavaramerkin haltijalle oikeuden vastustaa kaikkea kauttakulkua, myös ulkoista passitusta.

34 Tällaista väitettä ei voida hyväksyä. Kuten tämän tuomion 27 kohdassa on jo todettu, tavaramerkin haltija nimittäin voi kieltää sellaisten tavaramerkillä varustettujen tavaroiden, jotka on saatettu ulkoiseen passitusmenettelyyn määräpaikkana toinen jäsenvaltio eli tässä tapauksessa Irlanti, jossa tällä tavaramerkillä ei ole suojaa, kauttakulun jäsenvaltioon, jossa sillä on suoja, eli esillä olevassa asiassa Saksan liittotasavaltaan, ainoastaan jos nämä tavarat joutuvat ulkoisessa passitusmenettelyssä ollessaan jonkin kolmannen sellaisen toimen kohteeksi, joka merkitsee välttämättä niiden liikkeelle laskemista kyseisessä kauttakulkujäsenvaltiossa. Kyseessä olevien tavaroiden valmistuksen laillisuudella tai lainvastaisuudella ei ole tältä osin merkitystä.

35 Toisin kuin Diesel väittää, direktiivin 89/104 5 artiklan tällaista tulkintaa ei voida asettaa kyseenalaiseksi asiassa C-60/02, X, 7.1.2004 annetulla tuomiolla (Kok. 2004, s. I-651), joka koski erityisesti asetuksen N:o 3295/94 2 ja 11 artiklan tulkintaa.

36 Kyseisen tuomion 54 kohdassa yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että asetuksen N:o 3295/94 1 artiklaa on tulkittava siten, että sitä sovelletaan silloin, kun jostakin kolmannesta valtiosta tuodut ja toiseen kolmanteen valtioon passitettavat tavarat väliaikaisesti pysäytetään tulliin niiden kauttakuljetuksen aikana jossakin jäsenvaltiossa kyseisen jäsenvaltion tulliviranomaisten tämän asetuksen nojalla suorittamin toimenpitein oikeuksiaan loukatuiksi väittävän oikeudenhaltijan hakemuksesta (ks. myös em. asia Polo v. Lauren, tuomion 26 ja 27 kohta).

37 Tältä osin on todettava, että asetuksen N:o 3295/94 1 artiklassa määritetään ensinnäkin edellytykset, joilla tulliviranomaisten on toteutettava toimenpiteitä, kun väärennettyjä tavaroita muun muassa löydetään tullikoodeksin 37 artiklan mukaisesti tullivalvonnassa olevien sellaisten tavaroiden tarkastuksissa, jotka on mainitun koodeksin 84 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukaisesti asetettu suspensiomenettelyyn, ilmoitettu jälleenvietäviksi tai siirretty mainitun koodeksin 166 artiklan nojalla vapaa-alueelle tai vapaavarastoon.

38 Toiseksi asetuksen N:o 3295/94 kyseisessä 1 artiklassa määritetään ne toimenpiteet, jotka toimivaltaiset tulliviranomaiset voivat toteuttaa näiden tavaroiden osalta.

39 Kolmanneksi saman asetuksen johdanto-osan toisessa ja kolmannessa perustelukappaleessa, jotka on toistettu tämän tuomion 4 kohdassa, viitataan nimenomaisesti väärennettyjen tavaroiden myyntiin tai niiden markkinoille saattamiseen sekä välttämättömyyteen kieltää niiden saattaminen vapaaseen vaihdantaan yhteisössä.

40 Tästä seuraa, että asetuksen N:o 3295/94 missään säännöksessä ei aseteta uutta arviointiperustetta sen tutkimiseksi, onko tavaramerkkioikeutta loukattu, tai sen

määrittämiseksi, onko kyse sellaisesta tavaramerkin käytöstä, joka voidaan kieltää, koska se loukkaa tätä oikeutta.

41 Edellä esitetyn perusteella kolmanteen kysymykseen on vastattava, että kahteen ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen osalta ei lähtökohtaisesti ole merkitystä sillä, että jäsenvaltioon tarkoitettu tavara on peräisin assosioituneesta valtiosta tai kolmannesta valtiosta tai että se on valmistettu alkuperämaassa lainmukaisesti tai siellä voimassa olevaa tavaramerkin haltijan oikeutta loukaten.

Oikeudenkäyntikulut

42 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä yhteisöjen tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla yhteisöjen tuomioistuin (toinen jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Jäsenvaltioiden tavaramerkkilainsäädännön lähentämisestä 21.12.1988 annetun ensimmäisen neuvoston direktiivin 89/104/ETY 5 artiklan 1 ja 3 kohtaa on tulkittava siten, että tavaramerkin haltija voi kieltää sellaisten tavaramerkillä varustettujen tavaroiden, jotka on saatettu ulkoiseen passitusmenettelyyn määräpaikkana toinen jäsenvaltio, jossa tällä tavaramerkillä ei ole suojaa, eli esillä olevassa asiassa Irlanti, kauttakulun jäsenvaltioon, jossa sillä on suoja, eli esillä olevassa asiassa Saksan liittotasavaltaan,

ainoastaan jos nämä tavarat joutuvat ulkoisessa passitusmenettelyssä ollessaan jonkin kolmannen sellaisen toimen kohteeksi, joka merkitsee välttämättä niiden liikkeelle laskemista kyseisessä kauttakulkujäsenvaltiossa.

2) **Tältä osin ei lähtökohtaisesti ole merkitystä sillä, että jäsenvaltioon tarkoitettu tavara on peräisin assosioituneesta valtiosta tai kolmannesta valtiosta tai että se on valmistettu alkuperämaassa lainmukaisesti tai siellä voimassa olevaa tavaramerkin haltijan oikeutta loukaten.**

Allekirjoitukset